

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.1.2009
KOM(2009) 14 wersja ostateczna

2009/0001 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...]

ustanawiająca wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych

{SEK(2009) 54}

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Oczekuje się, że w sektorze usług finansowych oraz w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych Wspólnota będzie wspierać finansowo działalność określonych instytucji, działających zarówno w skali europejskiej, jak i międzynarodowej, tak by zapewnić skuteczność prowadzonej w tych dziedzinach polityki wspólnotowej. Niniejsza decyzja służy zatem ustanowieniu nowego wspólnotowego programu, dzięki któremu możliwy będzie bezpośredni wkład z budżetu Wspólnoty w finansowanie tych instytucji. Wkład ten zapewni stabilne, zdywersyfikowane, solidne i odpowiednie finansowanie, umożliwiające tym instytucjom realizację ich zadań w sposób niezależny i skuteczny.

Komisja uznaje zasadniczą rolę, którą w ukończeniu budowy i w funkcjonowaniu wspólnego rynku odgrywają komitety organów nadzoru, IASCF, EFRAG oraz PIOB. Jednocześnie Komisja doszła do wniosku, że właściwa realizacja polityki wspólnotowej w niektórych kluczowych obszarach mogłaby być zagrożona na skutek nieodpowiedniego finansowania tych instytucji. Z tego rodzaju sytuacją mamy obecnie do czynienia bądź to dlatego, iż i) brakuje środków finansowych na realizację określonych projektów (komitety organów nadzoru, EFRAG), bądź to w wyniku ii) uzależnienia od niezdywersyfikowanego i dobrowolnego finansowania przez zainteresowane strony (IASCF, EFRAG, PIOB). W tym drugim przypadku obecne mechanizmy finansowania budzą również ciągle poważne wątpliwości co do niezależności tych instytucji. W ramach obszernej oceny *ex-ante* Komisja oceniła pięć możliwych wariantów polityki: 1) utrzymanie status quo; 2) zwiększenie wkładu w ramach istniejących modeli finansowania; 3) ustanowienie krajowych systemów finansowania; 4) współfinansowanie z budżetu Wspólnoty; oraz 5) utworzenie specjalnych agencji UE (w odniesieniu do komitetów organów nadzoru oraz EFRAG). Podstawę oceny Komisji stanowiły analiza naukowa, informacje i statystyki przedstawione przez same instytucje oraz wnioski i oceny przedłożone przez inne instytucje europejskie. Ponadto Komisja przeanalizowała odpowiednie, obowiązujące przepisy prawne, które nakładają obowiązki na te instytucje lub powierzają im zadania. Na podstawie tej oceny stwierdzono, że najlepszym wariantem jest współfinansowanie komitetów organów nadzoru, IASCF, EFRAG oraz PIOB bądź to w formie dotacji na poszczególne działania (komitety organów nadzoru) bądź to dotacji operacyjnych (IASCF, EFRAG i PIOB). Takie podejście pozwoliłoby zapewnić: 1) właściwe wyposażenie komitetów organów nadzoru i EFRAG w środki finansowe, umożliwiające realizację określonych projektów strategicznych, których skala znacznie przekracza obecne modele finansowania; oraz 2) wyeliminowanie wyłącznego uzależnienia IASCF, EFRAG i PIOB od niezdywersyfikowanego i dobrowolnego finansowania przez zainteresowane strony, a tym samym rozwianie wątpliwości co do ich niezależności w działaniach związanych z ustanawianiem standardów.

Cele proponowanego programu wspólnotowego zyskują dodatkowo na znaczeniu w kontekście obecnego kryzysu finansowego. Państwa członkowskie UE są zdania, że zwiększenie konwergencji w zakresie nadzoru oraz współpraca w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych powinny

zostać uznane za istotne priorytety¹. W komunikacie Komisji „Przewycięzenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania” z dnia 29 października 2008 r. stwierdzono, że model regulacji i nadzoru unijnego sektora finansowego musi zostać zdefiniowany na nowo, szczególnie w przypadku dużych, transgranicznych instytucji finansowych². W tym kontekście na szczeblu UE realizowanych jest obecnie kilka inicjatyw, które mają na celu istotne ulepszenie istniejących struktur nadzoru (np. nadchodzące zmiany decyzji Komisji ustanawiających komitety organów nadzoru³ lub ustanowienie kolegiów organów nadzorczych w ramach wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych⁴). Inicjatywy te są realizowane równoległe do obejmujących refleksję nad architekturą przyszłego europejskiego systemu nadzoru prac, które są prowadzone przez grupę wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques’a de Larosière, ustanowioną przez Komisję w dniu 21 października 2008 r., przy czym inicjatywy te nie uprzedzają wyników tych prac⁵. W komunikacie Komisji z dnia 29 października 2008 r. stwierdzono, że kryzys wskazał także na konieczność koordynacji działań zarówno na szczeblu europejskim, jak i w skali międzynarodowej⁶. W tym kontekście kluczowe są również konkluzje szczytu państw G20 w Waszyngtonie w dniu 15 listopada 2008 r.⁷, w których położono szczególny nacisk na potrzebę zwiększenia międzynarodowej koordynacji między organami nadzoru finansowego oraz w zakresie międzynarodowych standardów celem ulepszenia ładu w międzynarodowym systemie finansowym. Dzięki obecnej dynamice w sytuacji politycznej możliwe są zmiany zarówno na szczeblu UE, jak i w skali międzynarodowej. Proponowany program wspólnotowy mógłby się do nich przyczynić i zwiększyć wkład UE w realizację planu działań zapowiedzianego w deklaracji przyjętej na szczycie G20.

1.1. Komitety organów nadzoru

Komitety organów nadzoru to niezależne gremia doradcze ustanowione przez Komisję w latach 2001-2004⁸, w skład których wchodzi przedstawiciele krajowych organów nadzoru odpowiedzialnych za rynki papierów wartościowych oraz sektory bankowy i ubezpieczeniowy w każdym z państw członkowskich. Ich mandat ma trojaki charakter. Po pierwsze, działają one jako niezależne instytucje umożliwiające refleksję i wymianę opinii oraz służące radą Komisji w powyższych dziedzinach. Po drugie, przyczyniają się one do

¹ Zob. deklarację w sprawie wspólnego europejskiego planu działania państw strefy euro (14239/08), przyjętą na szczycie państw strefy euro w Brukseli w dniu 12 października 2008 r., oraz konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 15-16 października 2008 r. (14368/08), ust. 1 i nast.

² Komunikat Komisji „Przewycięzenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania”, COM(2008)706 wersja ostateczna z 29 października 2008 r., s. 4.

³ Więcej informacji można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm

⁴ Więcej informacji można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

⁵ Zob. komunikat prasowy Komisji z dnia 11 listopada 2008 r. (IP/08/1679), dostępny na stronie: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1679&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

⁶ Zob. komunikat Komisji „Przewycięzenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania”, COM(2008)706 wersja ostateczna z 29 października 2008 r.

⁷ Deklaracja szczytu w sprawie rynków finansowych i gospodarki światowej, Waszyngton, 15 listopada 2008 r.

⁸ Decyzje Komisji 2001/527/WE, 2004/5/WE i 2004/6/WE ustanawiające, odpowiednio, Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR), Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (CEBS) oraz Komitet Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych (CEIOPS).

konsekwentnego i terminowego wdrażania przepisów wspólnotowych w państwach członkowskich. Po trzecie, działają one na rzecz konwergencji praktyk nadzorczych w całej Wspólnocie oraz wspierają współpracę w każdej z powyższych dziedzin, m. in. poprzez wymianę informacji. W ramach realizacji drugiego i trzeciego aspektu ich mandatu komitety organów nadzoru działają niezależnie, gdyż nadzór nad instytucjami finansowymi nie wchodzi jako taki w zakres kompetencji UE. Najnowsze oceny funkcjonowania tych komitetów przeprowadzone przez instytucje europejskie oraz różne grupy doradcze⁹, a także trwający od 2007 r. kryzys na rynkach finansowych¹⁰, wskazały konieczność osiągnięcia szybkiego postępu w tych obszarach.

Wniesienie wkładu w finansowanie określonych działań komitetów organów nadzoru jest z punktu widzenia Wspólnoty właściwe, jeśli wziąć pod uwagę, że komitety: i) pełnią kluczowe funkcje w odniesieniu do europejskiej struktury nadzoru; ii) realizują projekty, które mogą odgrywać istotną rolę we wdrażaniu przepisów wspólnotowych; oraz iii) w ich funkcji sieci krajowych organów nadzoru reprezentujących wszystkie sektory usług finansowych kształtują europejską kulturę nadzoru finansowego.

Żaden z trzech komitetów organów nadzoru nie posiada osobowości prawnej na poziomie europejskim. Aby jednak umożliwić im wchodzenie w stosunki umowne ze stronami trzecimi oraz ułatwić działanie i administrację komitetów, członkowie każdego z komitetów organów nadzoru utworzyli w każdym z państw członkowskich, w którym działa dany komitet, tj. we Francji, w Zjednoczonym Królestwie i w Niemczech, struktury wspierające posiadające osobowość prawną¹¹. Wspólnota będzie wspierać finansowo te struktury za pośrednictwem dotacji na działania. Struktury wspierające będą wykorzystywać te dotacje wyłącznie na sfinansowanie określonych projektów, dotyczących w szczególności szkoleń personelu krajowych organów nadzoru oraz zarządzania projektami w zakresie technologii informatycznych. Te dotacje na działania nie będą w żadnym wypadku kolidować z zakresem mandatów komitetów jako takich. Ponadto w samych dotacjach zostanie określone, że za wszystkie zobowiązania, jakie mogą wynikać w wyniku wspólnotowego finansowania komitetów organów nadzoru, odpowiedzialność ponosi ich beneficjent, czyli prawne struktury wspierające. Prawne struktury wspierające komitety będą również musiały zapewnić wyraźne określenie w ich dokumentach założycielskich, że ich zadania ograniczają się do funkcji wsparcia administracyjnego, w tym w szczególności szkoleń personelu krajowych organów nadzoru oraz zarządzania projektami w zakresie technologii informatycznych.

⁹ Zob. np.: komunikat Komisji „Przegląd procedury Lamfalussy’ego. Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru”, COM(2007)727 wersja ostateczna; sprawozdanie Komitetu ds. Usług Finansowych poświęcone kwestiom nadzoru o znaczeniu długookresowym („Ter Haar Report”, FSC 4162/08); rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie polityki w dziedzinie usług finansowych (2007)0338 oraz sprawozdanie międzyinstytucjonalnej grupy monitorującej (Inter-institutional Monitoring Group, IIMG) dostępne na stronie http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm#interinstitutional

¹⁰ Zob. np. konkluzje z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 13-14 marca 2008 r. (konkluzje prezydencji 7652/1/08), ust. 30 i nast., dostępne na stronie <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st07/st07652-re01.pl08.pdf>

¹¹ „Association Loi 1901” we Francji w przypadku CESR, „eingeschriebener Verein (e.V.)” w Niemczech w przypadku CEOIPS oraz „Limited company by guarantee and without share capital” w Zjednoczonym Królestwie w przypadku CEBS.

1.2. Sprawozdawczość finansowa

Jeden zbiór wysokiej jakości międzynarodowych standardów rachunkowości wspiera skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zapewniając inwestorom, wierzycielom i innym zainteresowanym stronom dostęp do aktualnych, wiarygodnych i istotnych informacji o sytuacji finansowej przedsiębiorstw.

Podobnie jak w przypadku nadzoru nad instytucjami finansowymi, trwający od 2007 r. kryzys na rynkach finansowych sprawił, że także kwestia standardów rachunkowości znalazła się w centrum uwagi polityki Unii Europejskiej¹². Wymagana jest przejrzystość i współpraca na szczeblu globalnym, tak by zapewnić możliwości monitorowania transgranicznych przepływów i operacji kapitałowych w sposób spójny w skali międzynarodowej. Jednocześnie przedsiębiorstwom na całym świecie należy zapewnić równe warunki konkurencji pod względem obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej, które są na nie nakładane.

Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 („rozporządzenie w sprawie MSR”) przewiduje obowiązek stosowania Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) przez spółki, których papiery wartościowe są notowane na rynku regulowanym w UE.

MSSF są publikowane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB), a dotyczące ich interpretacje przez Komitet ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej (IFRIC), tj. przez dwa organy **Fundacji Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASCF)**¹³.

Włączenie MSSF do prawa wspólnotowego oznacza, że standardom tym przypisano istotną rolę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i unijnej gospodarki. Wspólnota ma zatem bezpośredni interes w zapewnieniu, by procedury opracowywania i przyjmowania tych standardów prowadziły do uzyskania takich standardów rachunkowości, które są zgodne z interesem publicznym (np. stabilnością systemu finansowego) i ramami prawnymi Wspólnoty, a także odpowiadają realiom prowadzenia działalności gospodarczej w Europie.

Kluczowa jest w szczególności niezależność procesu normalizacyjnego, który nie może podlegać żadnemu niewłaściwemu wpływowi stron zainteresowanych wynikiem procesu stanowienia standardów przez IASB. Główna troska w tym zakresie dotyczy uniknięcia uzależnienia organu normalizacyjnego od dobrowolnego finansowania przez zainteresowane strony (takie jak biegli rewidenci lub spółki giełdowe). Dlatego też wprowadzenie odpowiednich mechanizmów finansowania IASCF jest niezwykle istotne dla położenia kresu tego rodzaju uzależnieniu. Powinno się to z kolei przyczynić do zagwarantowania niezależności procesu stanowienia standardów przez IASCF oraz do rozwiania obaw dotyczących możliwego konfliktu interesów. Biorąc pod uwagę, że MSSF stają się częścią prawa wspólnotowego, osiągnięcie powyższych celów wymaga finansowego wkładu do budżetu IASCF z budżetu wspólnotowego, proporcjonalnego do wagi Wspólnoty w

¹² Zob. np. konkluzje z wiosennego posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 13-14 marca 2008 r. (konkluzje prezydencji 7652/1/08), ust. 30 i nast., dostępne na stronie <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/08/st07/st07652-re01.pl08.pdf>

¹³ IASCF jest europejskim organem normalizacyjnym w rozumieniu art. 162 lit. a) przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, ustanawiającym standardy rachunkowości stosowane w UE zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

światowej gospodarce i na rynkach kapitałowych. Zastrzeżenia co do mechanizmów finansowania IASCF są wyrażane od dawna, np. przez Radę ECOFIN w konkluzjach przyjętych w lipcu 2006 r.¹⁴ i lipcu 2007 r.¹⁵, jak również przez Parlament Europejski¹⁶.

Reforma mechanizmu finansowania IASCF jest koniecznym, ale niewystarczającym warunkiem zwiększenia niezależności IASCF, w związku z czym musi być oceniana w szerszym kontekście zaproponowanych reform sposobu zarządzania IASCF. W ramach trwającego, prowadzonego co pięć lat przeglądu statutu IASCF Komisja dąży również do wprowadzenia szeregu reform instytucjonalnych służących zwiększeniu odpowiedzialności i niezależności IASCF, jak również ulepszeniu właściwego procesu normalizacyjnego w ramach IASB. Reformy te powinny zostać zrealizowane do czasu uruchomienia współfinansowania przez Wspólnotę.

W 2001 r. europejskie organizacje zaangażowane w procesy sprawozdawczości finansowej, zrzeszające emitentów papierów wartościowych, inwestorów oraz przedstawicieli zawodów księgowych, utworzyły **Europejską Grupę Doradczą ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG)**¹⁷. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie MSR, EFRAG sporządza dla Komisji Europejskiej opinie na temat tego, czy standardy rachunkowości publikowane przez IASB lub ich interpretacje publikowane przez IFRIC, które mają zostać przyjęte we Wspólnocie, są zgodne z prawem wspólnotowym, a w szczególności z wymogami dotyczącymi zrozumiałości, przydatności, wiarygodności i porównywalności zawartymi w rozporządzeniu w sprawie MSR oraz z wymogami służenia dobru publicznemu oraz rzetelnej i jasnej prezentacji zawartymi w dyrektywach Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG. Rola EFRAG została sformalizowana w ustaleniach roboczych zawartych ze służbami Komisji w marcu 2006 r.

EFRAG jest ponadto coraz częściej wykorzystywana jako platforma, na której zainteresowane europejskie podmioty (zarówno publiczne, jak i prywatne) mogą przekazywać IASB uwagi o charakterze technicznym dotyczące projektów standardów rachunkowości.

Ten ostatni aspekt działalności EFRAG podlega jednak ograniczeniom wynikającym z niedostatecznych zasobów, co oznacza, że interesy unijnego biznesu i unijnej gospodarki nie są w wystarczającym stopniu reprezentowane w trakcie dyskusji z IASB oraz IFRIC na szczeblu międzynarodowym. Jednocześnie EFRAG szkodzi obecne uzależnienie od niezdywersyfikowanego, dobrowolnego finansowania przez zainteresowane strony (w tym biegłych rewidentów), co jest źródłem wątpliwości dotyczących niezależności prowadzonego

¹⁴ 2741. posiedzenie Rady ds. Gospodarczych i Finansowych, które odbyło się w Brukseli dnia 11 lipca 2006 r. Komunikat prasowy dostępny pod adresem: http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/90465.pdf

¹⁵ 2813. posiedzenie Rady ds. Gospodarczych i Finansowych, które odbyło się w Brukseli dnia 10 lipca 2007 r. Komunikat prasowy dostępny pod adresem: http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/95233.pdf

¹⁶ Zob. pkt 16 rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) i zarządzania przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR), dostępnej pod adresem: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0183&language=PL&ring=A6-2008-0032>

¹⁷ Jako europejska organizacja reprezentująca sieć nienastawionych na zysk instytucji działających w państwach członkowskich, EFRAG jest organem dążącym do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego w rozumieniu art. 162 lit. b) przepisów wykonawczych do rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (rozporządzenie nr 2342/2002).

przeгляdu standardów oraz możliwości występowania konfliktu interesów. W konkluzjach z dnia 8 lipca 2008 r. Rada ECOFIN z zadowoleniem przyjęła wysiłki na rzecz zwiększenia roli EFRAG w celu zagwarantowania, że europejskie interesy są należycie uwzględniane w procesie stanowienia międzynarodowych standardów rachunkowości¹⁸. Parlament Europejski zajął podobne stanowisko w sprawozdaniu, które z własnej inicjatywy przyjął w kwietniu 2008 r. Ponadto w opinii z dnia 10 września 2008 r. Komisja Gospodarcza i Monetarna Parlamentu Europejskiego ponownie podkreśliła, że „*należy przeznaczyć dostateczne środki na rzecz [...] stworzenia międzynarodowych standardów rachunkowości, szczególnie na rzecz Fundacji Komitetu ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, obejmującej Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, oraz jej rzecznika w Europie – Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej*”¹⁹. Kwestia ta została również podniesiona przez liczne zainteresowane strony z sektora prywatnego w ramach projektu „EFRAG enhancement”, zainicjowanego przez EFRAG w lipcu 2008 r.²⁰

EFRAG dokonuje obecnie reformy własnego systemu zarządzania celem zwiększenia swojego zakresu odpowiedzialności oraz zapewnienia większej przejrzystości i publicznej kontroli nad tą instytucją. Reformy te powinny zostać wprowadzone w życie w pierwszej połowie 2009 r. i doprowadzić do tego, że struktury zarządzania EFRAG będą spełniały oczekiwania, jakie można wiązać z instytucją, której zadaniem jest działanie w interesie publicznym.

Uwzględniając kluczową rolę EFRAG we wspieraniu przepisów i polityk wspólnotowych oraz w reprezentowaniu europejskich interesów w procesie stanowienia standardów na szczeblu międzynarodowym, konieczne jest, by Wspólnota przyczyniała się do finansowania EFRAG celem zapewnienia wiarygodności i niezależności wydawanych opinii, a także możliwości wniesienia skutecznego i terminowego wkładu w proces stanowienia standardów przez IASB.

1.3. Badanie sprawozdań finansowych

Zgodnie z przepisami wspólnotowymi sprawozdania finansowe przedsiębiorstw muszą być badane przez biegłych rewidentów, którzy powinni wydać niezależną opinię o sytuacji finansowej przedsiębiorstwa odzwierciedlonej w sprawozdaniu finansowym.

Zharmonizowane podejście w zakresie ustawowego badania sprawozdań finansowych, oparte na wysokiej jakości standardach uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, służy podniesieniu ogólnej jakości badań sprawozdań finansowych we Wspólnocie i w skali światowej oraz zwiększeniu zaufania opinii publicznej do funkcji badania sprawozdań finansowych, gwarantując tym samym sprawne funkcjonowanie rynku kapitałowego we Wspólnocie, a także rynku wewnętrznego.

Zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE międzynarodowe standardy rewizji finansowej (ISA) mogą zostać przyjęte na potrzeby stosowania w Unii Europejskiej pod warunkiem spełnienia

¹⁸ 2882. posiedzenie Rady ds. Gospodarczych i Finansowych, które odbyło się w Brukseli dnia 8 lipca 2008 r. Komunikat prasowy dostępny pod adresem: http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ecofin/101742.pdf

¹⁹ Zob. wskazówkę nr 6 opinii w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009, dostępnej pod adresem <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+COMPARL+PE-407.786+02+DOC+PDF+V0//EN&language=EN>

²⁰ Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://www.efrag.org/projects/detail.asp?id=134>

szeregu warunków, a w szczególności jedynie wówczas, gdy zostały opracowane z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości. Międzynarodowe standardy rewizji finansowej są opracowywane i zatwierdzane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (IAASB) – komitet utworzony przez Międzynarodową Federację Księgowych (IFAC).

W dniu 28 lutego 2005 r. Monitoring Group, międzynarodowa organizacja odpowiedzialna za nadzorowanie reformy zarządzania IFAC, powołała do życia Radę Nadzoru nad Interesem Publicznym (Public Interest Oversight Board, PIOB)²¹. Zadaniem PIOB jest monitorowanie procedur stanowienia międzynarodowych standardów rewizji finansowej przez IFAC, a także pozostałych obszarów działalności tej instytucji istotnych z punktu widzenia interesu publicznego. PIOB odgrywa kluczową rolę w zagwarantowaniu, że ISA są opracowywane i przyjmowane z uwzględnieniem prawidłowej, należytej procedury, nadzoru publicznego i przejrzystości, zgodnie z wymogami art. 26 dyrektywy 2006/43/WE. Na europejskie zainteresowanie właściwym funkcjonowaniem PIOB wskazuje fakt, iż w marcu 2008 r. dwóch z dziesięciu członków PIOB zostało mianowanych na swoją trzyletnią kadencję właśnie przez Komisję.

Zawarta w przepisach dyrektywy 2006/43/WE możliwość włączenia ISA do prawa wspólnotowego oznacza, że Wspólnota ma bezpośredni interes w zapewnieniu, by procedury opracowywania tych standardów prowadziły do przyjęcia standardów, które są zgodne z interesem publicznym (np. stabilnością systemu finansowego) i ramami prawnymi Wspólnoty, a także odpowiadają realiom prowadzenia działalności gospodarczej w Europie.

Kluczowa jest w szczególności niezależność procesu monitorowania, który nie może podlegać żadnym niewłaściwym wpływom. Główna troska w tym zakresie dotyczy uniknięcia zależności PIOB od niezdywersyfikowanego, dobrowolnego finansowania przez zainteresowane strony, które mają bezpośredni interes w kształcie standardów rewizji finansowej. Kwestia ta była między innymi podnoszona przez wszystkie publiczne instytucje finansujące PIOB.

Dlatego też wprowadzenie odpowiednich mechanizmów finansowania PIOB jest niezwykle istotne dla położenia kresu tego rodzaju uzależnieniu. Powinno się to z kolei przyczynić do zagwarantowania niezależności procesu monitorowania oraz do rozwiania obaw dotyczących możliwego konfliktu interesów. Osiągnięcie tego celu wymaga zatem od Wspólnoty odpowiedniego wkładu w finansowanie PIOB.

1.4. Inni ewentualni beneficjenci

Trwający od 2007 r. kryzys na rynkach finansowych może mieć konsekwencje w obszarze nadzoru instytucji i rynków finansowych, a także w obszarze sprawozdawczości finansowej i ustawowego badania sprawozdań finansowych. Jedną z nich może być utworzenie w jednym lub w kilku z powyższych obszarów nowych instytucji na szczeblu wspólnotowym lub międzynarodowym, których mandat obejmowałby cele wspólnotowe podobne do realizowanych przez wyżej wspomnianych beneficjentów proponowanego programu

²¹ W skład Monitoring Group wchodzi przedstawiciele Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO), Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego, Międzynarodowego Stowarzyszenia Organów Nadzoru Ubezpieczeniowego (IAIS), Banku Światowego oraz Forum Stabilności Finansowej (Financial Stability Forum). Zob. przykładowo pierwsze publiczne sprawozdanie PIOB z 2005 r., s. 5.

wspólnotowego. Może się również zdarzyć, że jeden z beneficjentów niniejszego programu zostanie zastąpiony przez swojego „następcę”, tj. nową instytucję, w okresie między datą przyjęcia decyzji a zakończeniem realizacji proponowanego programu wspólnotowego. Niezwykle ważne jest więc zatem, by decyzja ta zawierała przepis, który umożliwi elastyczne dostosowanie programu do zmian ram instytucjonalnych przy jednoczesnym utrzymaniu ogólnego celu programu. Decyzja określa więc, że Komisja w drodze indywidualnej decyzji, podjętej zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, mogłaby włączyć do załącznika nowego beneficjenta lub zastąpić w nim dotychczasowego beneficjenta. Włączenie nowych beneficjentów lub zastąpienie dotychczasowych beneficjentów w okresie finansowania jest możliwe wyłącznie w dwóch przypadkach:

1. Jeden z beneficjentów programu zostaje zastąpiony przez bezpośredniego następcę. Komisja stwierdza, czy następca spełnia kryteria kwalifikowalności, a tym samym może przejąć przysługujące poprzednikowi prawo do otrzymywania finansowania w ramach niniejszego programu wspólnotowego. Należy wówczas odpowiednio zmienić załącznik. Wyboru takiego należy dokonać zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 5 decyzji 1999/468/WE²².
2. Ramy finansowe określone w art. 9 ust. 1 nie zostały wykorzystane w całości. Komisja może zaproponować dodatkowego beneficjenta dotacji na działania, pod warunkiem że spełnia on kryteria kwalifikowalności określone w niniejszej decyzji. Komisja stwierdza, czy proponowany beneficjent i jego odpowiednie działania spełniają kryteria określone w niniejszej decyzji. Należy wówczas odpowiednio zmienić załącznik. Zmiany takiej należy dokonać zgodnie z procedurą regulacyjną przewidzianą w art. 5 decyzji 1999/468/WE²³.

Każdy nowy beneficjent musi spełnić jedno z poniższych kryteriów:

- musi posiadać formę prawną i mandat podobne do formy i mandatu komitetów organów nadzoru, o których mowa w pkt. 1.1 powyżej (tj. musi być ustanowiony na mocy prawa wspólnotowego i prowadzić działania wspierające realizację odpowiedniej polityki wspólnotowej, mającej na celu zapewnienie konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz współpracy w obszarze usług finansowych);
- musi posiadać mandat podobny do mandatu instytucji działających w obszarze sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych, o których mowa w pkt. 1.2 oraz 1.3 powyżej (tj. musi być bezpośrednio zaangażowany w procedury opracowywania, stosowania i monitorowania standardów lub w monitorowanie procedur stanowienia standardów, wspierające realizację odpowiedniej polityki wspólnotowej w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych).

²² Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

²³ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

2. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

2.1. Podstawa prawna

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 95.

2.2. Zasada pomocniczości

Program wspólnotowy przewiduje możliwość współfinansowania działalności określonych instytucji, które realizują cele leżące w ogólnym interesie Wspólnoty w zakresie ogólnowspólnotowych zagadnień w obszarze usług finansowych oraz poprzez projektowanie i zatwierdzanie standardów lub monitorowanie procedur stanowienia standardów w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych. Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ zgodnie z art. 5 Traktatu WE cele wniosku nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu Wspólnoty.

2.3. Zasada proporcjonalności

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu WE. Zgodnie z oceną *ex-ante*, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jej celów. Proponuje się wspólnotowe finansowanie dokładnie zdefiniowanej i ograniczonej liczby najważniejszych instytucji działających w obszarze usług finansowych. W obecnych ramach instytucjonalnych nowe mechanizmy finansowania zapewnią stabilne, zdywersyfikowane, solidne i odpowiednie finansowanie, dzięki któremu instytucje te będą mogły sprawnie i w sposób niezależny realizować swoje zadania, które są związane ze Wspólnotą lub leżą w publicznym interesie Wspólnoty. Wsparcie finansowe zostanie przyznane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002²⁴ z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz w rozporządzeniu Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002²⁵ z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002.

3. WPLYW NA BUDŻET

Łączna kwota, która musi zostać udostępniona z budżetu Wspólnoty w latach 2010-2013, wynosi 36,2 mln EUR. Czteroletni okres realizacji programu pokrywa się z okresem obowiązywania perspektywy finansowej 2007-2013.

²⁴ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

²⁵ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...]

ustanawiająca wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji²⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁷,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu²⁸,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sektor usług finansowych stanowi kluczowy element rynku wewnętrznego, który ma zasadnicze znaczenie dla właściwego funkcjonowania europejskiej gospodarki i zapewnienia jej konkurencyjności w świecie. Zdrowy i dynamiczny sektor finansowy wymaga solidnych ram regulacyjnych i nadzorczych, uwzględniających coraz większą integrację rynków finansowych we Wspólnocie.
- (2) W zglobalizowanej gospodarce konieczne jest również zbliżenie standardów obowiązujących w ramach poszczególnych jurysdykcji lub opracowanie standardów międzynarodowych. W związku z tym istotne jest, by Wspólnota uczestniczyła w międzynarodowym procesie normalizacyjnym w odniesieniu do rynków finansowych. Aby zapewnić uwzględnienie interesów Wspólnoty, a także wysoką jakość standardów międzynarodowych oraz ich zgodność z prawodawstwem wspólnotowym, konieczna jest właściwa reprezentacja interesów Wspólnoty w międzynarodowym procesie normalizacyjnym.
- (3) Kryzys finansowy sprawił, że nadzór – zwłaszcza transgraniczny – nad instytucjami finansowymi oraz sprawozdawczość finansowa znalazły się w centrum uwagi polityki Wspólnoty. Sytuacja ta może prowadzić do nowych wniosków w sprawie środków służących zbliżeniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych

²⁶ Dz.U. C z , s . .

²⁷ Dz.U. C z , s . .

²⁸ Dz.U. C z , s . .

państw członkowskich, które mają na celu ustanowienie lub poprawę funkcjonowania rynku wewnętrznego.

- (4) Właściwe jest zatem ustanowienie programu wspólnotowego przewidującego możliwość współfinansowania działalności Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG), Fundacji Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (International Accounting Standards Committee Foundation, IASCF) oraz Rady Nadzoru nad Interesem Publicznym (Public Interest Oversight Board, PIOB), które to instytucje, zgodnie z art. 162 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002²⁹, dążą do osiągnięcia celu będącego przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego poprzez opracowywanie i zatwierdzanie standardów lub przez monitorowanie procesu stanowienia standardów w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.
- (5) Właściwe jest również ustanowienie dotacji na działania dla trzech prawnych struktur wspierających, których wyłącznym celem jest zapewnianie Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, ustanowionemu decyzją Komisji nr 2001/527/WE³⁰, Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, ustanowionemu decyzją Komisji nr 2004/5/WE³¹, oraz Komitetowi Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych, ustanowionemu decyzją Komisji nr 2004/6/WE³², administracyjnego wsparcia przy realizacji projektów obejmujących m.in. szkolenia personelu krajowych organów nadzoru oraz zarządzanie projektami w zakresie technologii informatycznych.
- (6) Instytucje, które działają w obszarach nadzoru, rachunkowości oraz badania sprawozdań finansowych, są w wysokim stopniu uzależnione od finansowania, a mimo istotnych funkcji, jakie pełnią we Wspólnocie, żaden z proponowanych beneficjentów programu wspólnotowego nie korzysta z jakiegokolwiek wsparcia finansowego z budżetu Wspólnoty, które może mieć wpływ na jego możliwości realizacji powierzonych zadań, mających decydujące znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (7) Współfinansowanie wspólnotowe zapewni tym instytucjom jasne, stałe, zdywersyfikowane, solidne i odpowiednie finansowanie oraz możliwość niezależnej i sprawnej realizacji powierzonych im zadań leżących w interesie publicznym.
- (8) Oprócz zmian w mechanizmach finansowania, również systemy zarządzania IASCF i EFRAG są obecnie poddawane reformom celem stworzenia struktur i procedur, które umożliwią im niezależną i sprawną realizację powierzonych im zadań leżących w interesie publicznym. Reformy te powinny zostać zrealizowane do czasu uruchomienia współfinansowania przez Wspólnotę.
- (9) Kryzys na rynkach finansowych może doprowadzić do utworzenia nowych instytucji na szczeblu wspólnotowym lub międzynarodowym, o mandacie obejmującym cele

²⁹ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

³⁰ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 43.

³¹ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 28.

³² Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 30.

wspólnotowe podobne do celów realizowanych przez beneficjentów proponowanego programu wspólnotowego.

- (10) Należy zapewnić możliwość włączenia do programu nowych instytucji, pod warunkiem że spełniają one ściśle kryteria kwalifikowalności określone w niniejszej decyzji.
- (11) Ponieważ wybór nowych beneficjentów stanowi środek o ogólnym zasięgu w rozumieniu art. 2 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji³³, należy go dokonać przy zastosowaniu procedury regulacyjnej, o której mowa w art. 5 tej decyzji.
- (12) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich³⁴ (rozporządzenie finansowe) oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002³⁵, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, należy stosować z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (13) Wniosek przewiduje możliwość współfinansowania działalności określonych instytucji, które dążą do osiągnięcia celów będących przedmiotem interesu ogólnowspólnotowego w zakresie ogólnowspólnotowych zagadnień w obszarze usług finansowych oraz poprzez opracowywanie i zatwierdzanie standardów lub nadzorowanie procedur stanowienia standardów w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych. Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ zgodnie z art. 5 Traktatu cele wniosku nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu Wspólnoty.
- (14) Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie ze szczegółową oceną *ex-ante*, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jej celów. Proponuje się wspólnotowe finansowanie dokładnie zdefiniowanej i ograniczonej liczby najważniejszych instytucji działających w obszarze usług finansowych. W obecnych ramach instytucjonalnych nowe mechanizmy finansowania zapewnią stabilne, zdywersyfikowane, solidne i odpowiednie finansowanie, dzięki któremu instytucje te będą mogły sprawnie i w sposób niezależny realizować swoje zadania związane ze Wspólnotą lub leżące w publicznym interesie Wspólnoty. Wsparcie finansowe zostanie przyznane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002³⁶ z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich oraz w rozporządzeniu

³³ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

³⁴ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

³⁵ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

³⁶ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002³⁷ z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie programu

Niniejszym ustanawia się na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. program wspólnotowy, zwany dalej „programem”, służący wspieraniu działalności instytucji, które przyczyniają się do osiągnięcia celów polityki Wspólnoty w odniesieniu do konwergencji w zakresie nadzoru i współpracy w obszarze usług finansowych oraz w odniesieniu do obszarów sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.

Artykuł 2

Cele

1. Ogólnym celem programu jest wspieranie działalności lub działań określonych instytucji w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.
2. Wsparciem w ramach programu objęte są następujące formy działalności:
 - a) działalność służąca realizacji polityki Wspólnoty mającej na celu osiągnięcie konwergencji w zakresie nadzoru, w szczególności poprzez szkolenie personelu oraz zarządzanie projektami w zakresie technologii informatycznych w obszarze usług finansowych;
 - b) działalność w zakresie przygotowywania lub wnoszenia wkładu w opracowywanie, stosowanie, ocenę lub monitorowanie standardów lub monitorowanie procedur stanowienia standardów, służąca realizacji polityki Wspólnoty w obszarze sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.

Artykuł 3

Dostęp do programu

Aby kwalifikować się do finansowania wspólnotowego w ramach programu instytucja musi spełniać następujące warunki:

- a) posiadać status osoby prawnej o charakterze niezarobkowym, której celem jest wspieranie interesu publicznego i która dąży do osiągnięcia celów będących przedmiotem interesu ogólnoeuropejskiego w rozumieniu art. 162 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2342/2002;

³⁷ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

- b) w chwili przyznania dotacji nie może znajdować się w żadnej z sytuacji, o których mowa w art. 93 ust. 1, art. 94 i art. 96 ust. 2 lit. a) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 4

Beneficjenci programu

Z pomocy w ramach programu korzystają beneficjenci wymienieni w załączniku.

Artykuł 5

Przyznanie dotacji

1. Komisja przyznaje finansowanie w ramach programu w formie dotacji i tylko po przedłożeniu odpowiedniego programu pracy i szacowanego budżetu całkowitego.
2. Finansowanie wspólnotowe beneficjentów wymienionych w sekcji A załącznika jest przyznawane wyłącznie w formie dotacji operacyjnych, przeznaczonych do sfinansowania ich kosztów i wydatków operacyjnych, w tym kosztów prowadzenia ich sekretariatów oraz wynagrodzeń ich pracowników. W przypadku ponownego przyznania dotacje operacyjne nie są zmniejszane w sposób automatyczny.
3. Finansowanie wspólnotowe beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika jest przyznawane wyłącznie w formie dotacji na działania. Dotacje na działania są przyznawane wyłącznie na działalność określoną w art. 6, o ile spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) nie mogą one obejmować działalności wchodzącej w zakres mandatów Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych;
 - b) funkcja beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika, polegająca na zapewnieniu wsparcia administracyjnego, jest wyraźnie określona w ich statutach. Funkcja polegająca na zapewnianiu wsparcia administracyjnego stanowi jedyny cel beneficjentów wymienionych w sekcji B załącznika i obejmuje prowadzenie działalności określonej w art. 6 na rzecz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych.
4. Komisja podejmuje decyzje o wysokości kwot oraz maksymalnych udziałów w finansowaniu. Decyzje Komisji są podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 6

Kwalifikująca się działalność beneficjentów dotacji na działania

Nie naruszając przepisów art. 3 i 5, za kwalifikującą się do dotacji na działania uznaje się następującą działalność:

- a) organizacja konferencji, seminariów, sesji szkoleniowych oraz spotkań ekspertów;
- b) przygotowywanie i publikowanie publikacji, przygotowywanie i realizacja innych działań informacyjnych;
- c) prowadzenie badań naukowych i sporządzanie analiz;
- d) pozostała działalność w zakresie wsparcia polityk lub przepisów wspólnotowych w obszarach rachunkowości i badania sprawozdań finansowych;
- e) projekty w zakresie technologii informatycznych, dotyczące między innymi wymiany informacji między krajowymi organami nadzoru;
- f) programy szkoleń oraz programy oddelegowania pracowników krajowych organów nadzoru.

Artykuł 7

Wybór nowych beneficjentów

1. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, dokonać wyboru nowych beneficjentów programu i odpowiednich zmian w załączniku.
2. Aby kwalifikować się jako nowy beneficjent, instytucja musi spełniać kryteria określone w art. 3, a także dodatkowo jedno z poniższych kryteriów:
 - a) być bezpośrednim następcą jednego z beneficjentów wymienionych w załączniku;
 - b) prowadzić działalność wspierającą realizację polityki wspólnotowej mającej na celu zapewnienie konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz współpracy w obszarze usług finansowych;
 - c) być bezpośrednio zaangażowanym w proces przygotowywania lub wnoszenia wkładu w opracowywanie, stosowanie, ocenę lub monitorowanie standardów lub monitorowanie procedur stanowienia standardów, służący realizacji polityki Wspólnoty w obszarze sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych.
3. Jeżeli instytucja wybrana przez Komisję jako nowy beneficjent:

- a) spełnia kryteria dotyczące kwalifikującej się działalności określone w art. 6 oraz kryterium określone w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, może zostać mu przyznana dotacja jego poprzednika wymienionego w załączniku; lub
- b) spełnia kryteria dotyczące kwalifikującej się działalności określone w art. 6 oraz kryteria określone w ust. 2 lit. b) lub c) niniejszego artykułu, może zostać mu przyznana dotacja na działania. W takim przypadku maksymalna kwota finansowania dostępna w ramach dotacji na działanie nie może przekraczać w skali rocznej środków niewykorzystanych w ramach przyznanych zgodnie z art. 9 dotacji na określone działania lub dotacji operacyjnych.

Artykuł 8

Przejrzystość

Każdy beneficjent finansowania, które zostało przyznane w ramach programu, wskazuje w dobrze widocznym miejscu, takim jak strona internetowa lub sprawozdanie roczne, że otrzymuje wsparcie finansowe z budżetu Unii Europejskiej.

Artykuł 9

Przepisy finansowe

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie niniejszej decyzji w latach 2010-2013 wynosi 36,2 mln EUR.
2. Wysokość środków przyznawanych zgodnie z niniejszą decyzją jest ustalana każdego roku przez władzę budżetową w granicach obowiązujących ram finansowych.

Artykuł 10

Wykonanie

Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym i w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 2342/2002³⁸.

Artykuł 11

Monitorowanie

1. Komisja zapewnia coroczne przedstawianie przez beneficjenta sprawozdania technicznego i finansowego z postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz przedłożenie sprawozdania końcowego po zakończeniu realizacji działania. Komisja określa formę i treść sprawozdań.

³⁸ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

2. Nie uchybiając uprawnieniom Trybunału Obrachunkowego do przeprowadzania kontroli we współpracy z właściwymi krajowymi organami kontroli lub urzędami kontroli zgodnie z art. 248 Traktatu lub dowolnej kontroli przeprowadzanej zgodnie z art. 279 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) Traktatu, urzędnicy i pozostali pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wyrywkowe, dotyczące działań finansowanych w ramach programu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96³⁹. W stosownych przypadkach Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) wszczyna i prowadzi dochodzenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴⁰.
3. Komisja dba o to, aby kontrakty i umowy zawierane w związku z realizacją programu przewidywały w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzane przez Komisję (lub upoważnionego przez nią przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu oraz kontroli prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.
4. Personel Komisji oraz personel zewnętrzny upoważniony przez Komisję posiadają odpowiednie prawo dostępu, w szczególności do biur beneficjentów oraz do wszelkich informacji, w tym w formie elektronicznej, wymaganych do przeprowadzenia tego rodzaju kontroli.
5. Trybunał Obrachunkowy oraz Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) mają takie same prawa jak Komisja, szczególnie prawo dostępu.
6. Beneficjent dotacji operacyjnej lub dotacji na działania przechowuje do wglądu Komisji wszystkie dokumenty dotyczące wydatków poniesionych w roku, na który została przyznana dotacja, w tym zbadane sprawozdania finansowe, przez okres pięciu lat od dokonania ostatniej płatności. Beneficjent otrzymujący dotację zapewnia udostępnienie Komisji, w stosownych przypadkach, dokumentów uzupełniających będących w posiadaniu partnerów lub członków.
7. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrywkowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości wsparcia finansowego lub warunków jego przyznania, a także harmonogramu płatności.
8. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych kroków niezbędnych w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są realizowane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 12

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Wspólnoty w trakcie realizacji działań finansowanych w ramach programu poprzez stosowanie środków

³⁹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁴⁰ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

zapobiegających oszustwom, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości poprzez zastosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁴¹, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁴² oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady⁴³.

2. W odniesieniu do działań Wspólnoty finansowanych w ramach niniejszego programu pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2988/95⁴⁴, oznacza każde naruszenie przepisów prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które spowodowało lub mogło spowodować szkodę w ogólnym budżecie Wspólnot lub w budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty, albo poprzez zmniejszenie lub utratę dochodów, które pochodzą ze środków własnych pobieranych bezpośrednio w imieniu Wspólnot, albo też w związku z nieuzasadnionym wydatkiem.
3. Komisja zapewnia obniżenie, zawieszenie lub odzyskanie kwoty wsparcia finansowego przyznanego na dane działanie, jeżeli stwierdzone zostaną nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub jeżeli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.
4. Jeżeli nie dotrzymano terminów lub jeżeli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przyznanego wsparcia finansowego, beneficjent przedstawia Komisji uwagi w określonym terminie. Jeżeli beneficjent nie udzieli zadowalającej odpowiedzi, Komisja może anulować pozostałą część wsparcia finansowego i zażądać zwrotu wypłaconych kwot.
5. Komisja dopilnowuje, by wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot niezwróconych w odpowiednim terminie naliczane są odsetki na warunkach określonych w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 13

Komitet

1. Komisję wspiera komitet regulacyjny.
2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu zastosowanie ma procedura regulacyjna określona w art. 5 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z art. 7 i 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

⁴¹ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

⁴² Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

⁴³ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

⁴⁴ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

Artykuł 14

Ocena

1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące osiągnięcia celów programu, oparte między innymi na rocznych sprawozdaniach, o których mowa w art. 11 ust. 1.

W sprawozdaniu tym ocenione zostaną przynajmniej ogólna celowość i spójność programu, skuteczność jego realizacji oraz, zarówno ogólnie, jak i indywidualnie, skuteczność poszczególnych działań w odniesieniu do osiągnięcia celów określonych w art. 2.

Sprawozdanie te jest również przekazywane do wiadomości Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

2. Parlament Europejski i Rada decydują na podstawie Traktatu o kontynuacji programu od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Beneficjenci, o których mowa w niniejszej decyzji, to:

Sekcja A

Beneficjenci w obszarze sprawozdawczości finansowej:

- Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG);
- Fundacja Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (International Accounting Standards Committee Foundation, IASCF).

Beneficjenci w obszarze badania sprawozdań finansowych:

- Rada Nadzoru nad Interesem Publicznym (Public Interest Oversight Board, PIOB).

Sekcja B

Następujące instytucje, których celem jest udzielanie wsparcia administracyjnego Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetowi Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych:

- W przypadku Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego (CEBS) – CEBS Secretariat Limited, brytyjska spółka o odpowiedzialności ograniczonej gwarancją bez kapitału zakładowego (*limited company by guarantee without share capital*), z siedzibą statutową w Londynie, zarejestrowana w rejestrze handlowym (*Companies House*) pod numerem 5161108.
- W przypadku Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) – francuska organizacja o charakterze niezarobkowym (*Association Loi 1901*), z siedzibą statutową w Paryżu, zarejestrowana pod numerem 441545308 w prefekturze policji (*prefecture de Police*).
- W przypadku Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych (CEIOPS) – niemiecka organizacja o charakterze niezarobkowym (*eingetragener Verein (e.V.)*), z siedzibą statutową we Frankfurcie nad Menem, zarejestrowana pod numerem VR 12777 przez sąd rejonowy (*Amtsgericht*) we Frankfurcie nad Menem.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wspólnotowy program wspierania określonych działań w obszarach usług finansowych, sprawozdawczości finansowej oraz badania sprawozdań finansowych

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wnioski, i powiązane działanie/działania:

Dziedzina polityki: 12 Rynek wewnętrzny i usługi

Działanie: Otoczenie biznesu, księgowość i audyt

Działanie: Rynki finansowe

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawnej pozycje B..A)), wraz z treścią:

Dział 1A: Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

12.0401 – nowa pozycja operacyjna w budżecie, co do której złożony zostanie wniosek

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Czas trwania działania: 4 lata (2010-2013)

Szacunkowy czas trwania wpływu finansowego, w tym płatności: 5 lat (2010-2014)

3.3. Informacje budżetowe:

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
12.0401	Nieob.	Zróżn. ⁴⁵	TAK	NIE	NIE	Nr 1A

⁴⁵ Środki zróżnicowane

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	Razem
-----------------	-----------	--	----------	----------	----------	----------	----------	-------

Wydatki operacyjne⁴⁶

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a	5,300	10,300	10,300	10,300		36,200
Środki na płatności (PA)		b	2,650	7,800	10,300	10,300	5,150	36,200

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej⁴⁷

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	C						
--	--------	---	--	--	--	--	--	--

KWOTA REFERENCYJNA OGÓLEM

Środki na zobowiązania		a+c	5,300	10,300	10,300	10,300		36,200
Środki na płatności		b+c	2,650	7,800	10,300	10,300	5,150	36,200

Wydatki administracyjne niewzględzone w kwocie referencyjnej⁴⁸

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	D	1,406	1,406	1,406	1,406	1,406	7,030
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, niewzględzone w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	E	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,100
OGÓLEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c +d+ e	6,726	11,726	11,726	11,726	1,426	43,330
OGÓLEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c +d+ e	4,076	9,226	11,726	11,726	6,576	43,330

⁴⁶ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

⁴⁷ Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

⁴⁸ Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem artykułu xx 01 04 lub xx 01 05.

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania

Wniosek przewiduje współfinansowanie przez beneficjentów, przy wykorzystaniu ich środków własnych lub środków otrzymanych od stron trzecich (np. organizacji członkowskich, zainteresowanych stron itp.)⁴⁹.

Poniższa tabela przedstawia szacowany poziom współfinansowania:

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Institucja współfinansująca		Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	Razem
IASCF ze swoimi środkami własnymi oraz środkami otrzymanymi od stron trzecich (Średnie współfinansowanie przez beneficjenta 76 %)	f	---	16,000	16,000	16,000	0	48,000
EFRAG ze swoimi środkami własnymi oraz środkami otrzymanymi od stron trzecich (Średnie współfinansowanie przez beneficjenta 50 %)	f	3,000	3,000	3,000	3,000	0	12,000
PIOB ze swoimi środkami własnymi oraz środkami otrzymanymi od stron trzecich (Średnie współfinansowanie przez beneficjenta 70 %)	f	0,700	0,700	0,700	0,700	0	2,800
CESR, CEBS i CEIOPS (3 komitety organów nadzoru) ze swoimi środkami własnymi oraz środkami otrzymanymi od stron trzecich (Średnie współfinansowanie przez beneficjenta 52 %)	f	2,153	2,153	2,153	2,153	0	8,612
OGÓŁEM CA w tym współfinansowanie	a+c +d+ e+f	12,579	33,579	33,579	33,579	1,426	114,742

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

Wniosek wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w perspektywie finansowej.

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.

⁴⁹

W chwili obecnej instytucje są finansowane następująco: IASCF jest finansowany głównie z dobrowolnych wkładów zainteresowanych stron z sektora prywatnego; EFRAG jest finansowana przez szereg europejskich stowarzyszeń (takich jak BUSINESSEUROPE, Fédération des Experts Comptables Européens, Comité Européen des Assurances, European Banking Federation itp.) oraz przez prywatne lub publiczne krajowe mechanizmy finansowania ustanowione w niektórych państwach członkowskich; PIOB jest finansowany głównie przez IFAC, która reprezentuje zawody księgowo; komitety organów nadzoru (CESR, CEBS i CEIOPS) są finansowane przez ich członków, którymi są krajowe organy odpowiedzialne za nadzór w obszarach papierów wartościowych, bankowości i ubezpieczeń w każdym państwie członkowskim. Szczegółowe informacje na temat organizacji członkowskich i zainteresowanych stron zawiera ocena *ex-ante* w pkt. 1.1.

4.2. Zasoby ludzkie w przeliczeniu na pełne etaty (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt. 8.2.1.

Zapotrzebowanie na dany rok	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014
Zasoby ludzkie ogółem	12	12	12	12	12

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Cel operacyjny 1: Zapewnienie stabilnego, zdywersyfikowanego, solidnego i odpowiedniego finansowania, które umożliwi przedmiotowym instytucjom sprawną i niezależną realizację leżących w interesie publicznym zadań w obszarach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych (Fundacja Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASCF), Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) oraz Rada Nadzoru nad Interesem Publicznym (PIOB)); w związku z wymagającym podjęcia szybkich działań charakterem sytuacji na szczeblu unijnym i międzynarodowym, musi to nastąpić w rozsądnym terminie. **Cel operacyjny 2:** Zapewnienie w rozsądnym terminie odpowiednich środków finansowych trzem komitetom organów nadzoru, w związku z wymagającym podjęcia szybkich działań charakterem sytuacji na szczeblu unijnym i międzynarodowym.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

- Zaangażowanie Wspólnoty wzmocni pozycję Unii Europejskiej, szczególnie w kontekście prowadzonej obecnie debaty na temat zarządzania tymi unijnymi i międzynarodowymi instytucjami (IASCF, EFRAG i PIOB).

- W obliczu trwającego kryzysu finansowego finansowanie wspólnotowe będzie stanowiło wyraz gotowości UE do nadania priorytetowego charakteru kwestiom takim jak nadzór nad instytucjami finansowymi i standardy rachunkowości (IASCF, EFRAG i komitety organów nadzoru).

- Specjalne finansowanie wspólnotowe zasygnalizuje wszystkim zaangażowanym stronom zainteresowanie Wspólnoty i zachęci pozostałe publiczne organy i instytucje UE do udostępnienia tym instytucjom więcej środków i zwrócenia na nie większej uwagi.

- Zaangażowanie Wspólnoty zwiększy również stopień ogólnego uznania beneficjentów (szczególnie EFRAG i PIOB) oraz zapewni stabilne finansowanie tych instytucji, które dysponują niewystarczającymi środkami (szczególnie komitety organów nadzoru i EFRAG).

- Proponowane finansowanie wspólnotowe odegra kluczową rolę w krótkoterminowych działaniach mających na celu zakończenie budowy rynku wewnętrznego w odniesieniu do rynków finansowych.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań).

- Cel: uniknięcie zależności IASCF, EFRAG i PIOB od dobrowolnego prywatnego finansowania przez zainteresowane strony, a tym samym zapewnienie niezależnego charakteru ich prac. Spodziewany wynik: położenie kresu utrzymującym się obawom dotyczącym ewentualnych konfliktów interesów oraz niezależności działań związanych ze standardami (stanowienie standardów w ramach Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) w przypadku IASCF, przegląd MSSF w ramach procesu przyjmowania standardów w przypadku EFRAG oraz przegląd procesu stanowienia Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej (ISA) w przypadku PIOB), biorąc pod uwagę fakt, iż standardy te są lub mogą stać się częścią *acquis communautaire*.

- Cel: wspieranie powszechnej akceptacji MSSF i MSR wraz z innymi organami publicznymi w USA i w innych krajach i regionach. Spodziewany wynik: skoordynowane międzynarodowe uznanie standardów MSSF i MSR, stanowiące długoterminowy cel UE.

- Cel: zapewnienie w UE bardziej sprawiedliwego podziału kosztów finansowania IASCF i EFRAG, gdyż w chwili obecnej tylko niektóre zainteresowane strony z UE ponoszą koszty finansowania tych instytucji, podczas gdy pozostałe państwa członkowskie lub zainteresowane strony ich nie ponoszą. Spodziewany wynik: Wkład finansowy Wspólnoty wyrówna na szczeblu UE krajowe udziały w finansowaniu ważnych międzynarodowych i unijnych instytucji stanowiących standardy (IASCF i EFRAG).

- Cel: zapewnienie wystarczających zasobów technicznych i finansowych komitetom organów nadzoru i EFRAG. Spodziewany wynik: Wkład Wspólnoty zabezpieczy bieżące działania tych instytucji i będzie współfinansował szereg wysokiej jakości nowych działań, które mają zasadnicze znaczenie dla ogólnej polityki finansowej UE. Nastąpi również zwiększenie przejrzystości zarządzania tymi instytucjami.

- Cel: W obliczu kryzysu finansowego osiągnięcie powyższego w możliwie najkrótszym terminie. Spodziewany wynik: Jeżeli decyzja zostanie przyjęta przez współprawodawców w 2009 r., współfinansowanie wspólnotowe może zostać udostępnione beneficjentom w bardzo krótkim terminie.

- Pomiar/wskaźniki: Skuteczność i jakość zostaną zmierzone w drodze analizy zrealizowanych działań i przedstawionych dokumentów oraz ich praktycznego wpływu na cele polityki Unii Europejskiej w zakresie rynków finansowych.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

X *Zarządzanie scentralizowane*

X bezpośrednio przez Komisję

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Komisja będzie ściśle monitorować realizację programu i dokona oceny wpływu proponowanego finansowania. W tym celu Komisja:

- będzie monitorować i analizować roczne planowanie i roczne sprawozdania z działalności beneficjentów;
- oceni jakościowy wynik ogólnej działalności / działań szczególnych współfinansowanych przez Wspólnotę. Wprowadzone zostaną precyzyjne mechanizmy przekazywania informacji zwrotnych celem zagwarantowania, że środki Wspólnoty są wykorzystywane zgodnie z pierwotnymi celami oraz zgodnie z zasadami solidnego zarządzania finansowego;
- zażąda przedkładania Komisji specjalnego sprawozdania rocznego, zgodnie z indywidualnymi celami każdego z programów oraz zgodnie z wytycznymi rozporządzenia finansowego;
- zapewni sprawne i zgodne z interesem publicznym UE funkcjonowanie beneficjentów, jako członek utworzonych przez nich (lub mających dopiero zostać utworzonymi) grup monitorujących i sterujących;
- będzie kontynuować istniejący dialog z pozostałymi podmiotami zapewniającymi finansowanie oraz innymi zainteresowanymi stronami.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex ante

Przed sporządzeniem projektu wniosku przeprowadzono szczegółową ocenę *ex-ante*. Składa się ona z ogólnego sprawozdania z oceny i czterech szczegółowych załączników, z których każdy dotyczy jednego z proponowanych beneficjentów finansowania wspólnotowego (komitety organów nadzoru, IASCF, EFRAG i PIOB).

6.2.2. Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)

Oceny śródkresowe i *ex-post* nie mają zastosowania na obecnym etapie, ponieważ proponowana inicjatywa stanowi zupełnie nowe doświadczenie dla DG MARKT.

6.2.3. Warunki i częstotliwość przyszłych ocen

Ocena śródkresowa zostanie przeprowadzona po dwóch latach realizacji programu. Ocena *ex-post* zostanie przeprowadzona po zakończeniu realizacji planowanych działań.

7. ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH

- Okresowa analiza ksiąg rachunkowych, rocznych sprawozdań finansowych i świadectw kontroli beneficjentów;
- Wizyty w siedzibach beneficjentów, jeżeli wydają się konieczne celem zweryfikowania systemów i kontroli budżetowych;
- Wszystkie okresowe kontrole beneficjentów dotacji przewidziane w rozporządzeniu finansowym.

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	Rok 2010		Rok 2011		Rok 2012		Rok 2013		RAZEM	
			Liczba realizacji (szac.)	Koszt całkowity	Liczba realizacji (szac.)	Koszt całkowity	Liczba realizacji (szac.)	Koszt całkowity	Liczba realizacji (szac.)	Koszt całkowity	Liczba realizacji (szac.)	Koszt całkowity
CEL OPERACYJNY NR 1												
Działanie 1												
Dotacja IASCF												
- Realizacja: IASCF	Niedegresywna dotacja operacyjna	---	---	0	---	5,000	---	5,000	---	5,000	---	15,000
Działanie 2												
Dotacja EFRAG												
- Realizacja: EFRAG	Niedegresywna dotacja operacyjna	---	---	3,000	---	3,000	---	3,000	---	3,000	---	12,000
Działanie 3												
Dotacja PIOB												
- Realizacja: PIOB	Niedegresywna dotacja operacyjna	---	---	0,300	---	0,300	---	0,300	---	0,300	---	1,200
Suma cząstkowa Cel 1		---	---	3,300	---	8,300	---	8,300	---	8,300	---	28,200
CEL OPERACYJNY NR 2												

Działanie 1												
Dotacje dla komitetów poziomu 3⁵⁰												
- Realizacja 1: CEBS, CEIOPS, CESR	Dotacja na działania służąca wspieraniu szkoleń i oddelegowywania personelu celem stworzenia wspólnej kultury nadzoru	---	---	1,040	---	1,040	---	1,040	---	1,040	---	4,160
- Realizacja 2: CEBS, CEIOPS, CESR	Programy w zakresie technologii informatycznych służących konwergencji nadzoru	---	---	0,960	---	0,960	---	0,960	---	0,960	---	3,840
Suma cząstkowa Cel 2				2,000		2,000		2,000		2,000		8,000
KOSZT OGÓLEM				5,300		10,300		10,300		10,300		36,200

⁵⁰

Wymienienie trzech komitetów organów nadzoru służy wyłącznie ułatwieniu odniesienia. W sensie prawnym wspomniane komitety nie posiadają osobowości prawnej na poziomie europejskim. Aby jednak umożliwić im wchodzenie w stosunki umowne ze stronami trzecimi oraz ułatwić działanie i administrację komitetów, członkowie każdego z komitetów organów nadzoru utworzyli w każdym z państw członkowskich, w którym działa dany komitet, tj. we Francji, w Zjednoczonym Królestwie i w Niemczech, struktury wspierające posiadające osobowość prawną. W praktyce Wspólnota będzie zatem wspierała finansowo te właśnie struktury wspierające, jak wspomniano w art. 5 decyzji.

8.2. Wydatki administracyjne

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte z przydziału przyznanego zarządzającej DG w ramach corocznej procedury przydziału środków w świetle ograniczeń budżetowych.

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących lub dodatkowych zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)				
		Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ⁵¹ (XX 01 01)	A*/AD	5	5	5	5	5
	B*, C*/AST	6	6	6	6	6
Pracownicy finansowani ⁵² w ramach art. XX 01 02		1	1	1	1	1
Inni pracownicy ⁵³ finansowani w ramach art. XX 01 04/05		---	---	---	---	---
OGÓLEM		12	12	12	12	12

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Zarządzanie operacyjne dotacjami na działania i dotacjami operacyjnymi

Zarządzanie finansowe oraz monitorowanie i kontrola umów o dotacje

Wszystkich 12 pracowników będzie częściowo zaangażowanych w przygotowywanie działań.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

X Przesunięcia w ramach zasobów danej jednostki organizacyjnej (przesunięcia wewnętrzne): **10**

X Stanowiska, o które zostanie złożony wniosek w ramach następnej procedury APS/PDB: **2**

⁵¹ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

⁵² Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

⁵³ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

Podczas gdy 10 pracowników zostanie przesuniętych wewnątrz, złożony zostanie wniosek o jedno stanowisko urzędnika kategorii AD i jedno stanowisko urzędnika kategorii AST celem zapewnienia prawidłowego zarządzania nowymi umowami o dotacje. Te dwa stanowiska będą miały zasadnicze znaczenie dla właściwego monitorowania (finanse, kontrola, zadania techniczne) oraz działań następczych związanych z tymi niewątpliwie znacznymi dotacjami, co będzie stanowiło zupełnie nowe zadanie dla DG MARKT.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	RAZE M
Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)						
Agencje wykonawcze ⁵⁴						
Inna pomoc techniczna i administracyjna						
- wewnętrzna						
- zewnętrzna						
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem						

n.d.

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	1,342	1,342	1,342	1,342	1,342
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), personel kontraktowy itp.)	0,064	0,064	0,064	0,064	0,064
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (niewzględnione w kwocie referencyjnej) ogółem	1,406	1,406	1,406	1,406	1,406

⁵⁴ Należy odnieść się do oceny skutków finansowych regulacji dla danej agencji wykonawczej/danych agencji wykonawczych.

Kalkulacja – *urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony*

9 urzędników w działach operacyjnych

1 urzędnik w dziale finansowym

1 urzędnik w IAC (Internal Audit Capability (wewnętrzna jednostka ds. kontroli) DG MARKT)

Kalkulacja – *pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02*

1 pracownik kontraktowy w dziale finansowym

	Rok 2010	Rok 2011	Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	RAZEM
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,100
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje						
XX 01 02 11 03 – komitety ⁵⁵						
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje						
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne						
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,100
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)						
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (nieuwzględnione w kwocie referencyjnej)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,100

Koszty ewentualnych spotkań nie są uwzględnione w niniejszej ocenie skutków finansowych regulacji, ponieważ zostaną one pokryte z ogólnej puli środków DG MARKT.

⁵⁵ Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.

Kalkulacja – *inne wydatki administracyjne niewzględnione w kwocie referencyjnej*
